Po padesáti letech se vrátili tam, kde to všechno začalo

3.7.2026 - Adam Pluhař | Technická univerzita v Liberci

Před padesáti lety opouštěli tehdejší Vysokou školu strojní a textilní v Liberci jako čerství inženýři. V rukou drželi diplom a před sebou měli profesní i osobní život a svět, který vypadal úplně jinak než dnes. Letos se na svoji domovskou univerzitu vrátili – tentokrát jako účastníci historicky prvních Zlatých promocí Technické univerzity v Liberci.

Slavnostní den přivedl do univerzitní auly desítky absolventů někdejší Fakulty strojní a Fakulty textilní. Z původně registrovaných devadesáti absolventů dorazilo 78 – čtyřiačtyřicet strojařů a čtyřiatřicet textiláků. Nešlo jen o slavnostní převzetí pamětních listů, akademické taláry, proslovy, intrády a hymny. Především to bylo setkání lidí, které spojila studentská léta a kteří ani po půl století neztratili přátelství ani vztah ke své univerzitě.

„Scházíme se pravidelně a i po padesáti letech jsme skvělá parta. Všichni se známe a těšíme se na sebe,“ říká strojař docent František Borůvka, který společenství absolventů dlouhá léta neúnavně stmeluje. S Technickou univerzitou v Liberci zůstal spojený po celý profesní život – po absolvování zde vyučoval na Fakultě strojní, na fakultě se habilitoval a dodnes působí na Univerzitě třetího věku TUL.

Pro mnohé byl návrat do známých, a přitom za půl století tolik proměněných prostor silným zážitkem. Změnily se budovy, laboratoře i technologie, atmosféra místa však zůstala. Jak během slavnostního aktu zaznělo, univerzitu netvoří jen moderní vybavení nebo nové studijní obory. Především ji tvoří lidé – generace studentů, pedagogů a absolventů, kteří na sebe navazují.

Rektor Technické univerzity v Liberci Aleš Kocourek připomněl, že od chvíle, kdy absolventi převzali z rukou rektora Jovana Čirliče a děkanů Bohuslava Stříže a Radka Krčmy své inženýrské diplomy, uplynulo už padesát let. Zároveň poukázal na to, jak zásadně se za tu dobu proměnil svět techniky. Zatímco dnešní studenti mají k dispozici umělou inteligenci, 3D tisk nebo výkonné simulační nástroje, tehdejší generace pracovala s logaritmickým pravítkem, rýsovacím prknem, tuší a především se spoléhala na vlastní znalosti, pečlivost a trpělivost.

„To podstatné se ale nezměnilo. Univerzitní vzdělání i dnes rozvíjí kritické myšlení, zaměřuje se na řešení úloh, které překonávají hranice oborů i lidského vědění a přinášejí společnosti rozvoj, pokrok a inovace,“ řekl rektor Aleš Kocourek. Absolventům zároveň poděkoval za jejich celoživotní práci. *„Děláte čest svému oboru. Děkuji i za to, že jste na svou Alma mater nezapomněli a dnes se sem vrátili. Vítejte doma, na své univerzitě!“*

Stodvacítky i bezvřetenové předení

Na slova rektora navázali zástupci obou fakult. Připomněli, že technologie se za půl století změnily téměř k nepoznání, ale poctivé technické myšlení, odpovědnost a schopnost hledat nová řešení zůstávají stejné.

Proděkan Fakulty strojní Luboš Běhálek připomněl symbolickou souvislost s rokem 1976, kdy v Mladé Boleslavi odstartovala sériová výroba automobilů Škoda 105 a 120. *„Jedna generace československých automobilů tehdy začala svou cestu a jedna generace libereckých strojařů začala svou profesní dráhu,“* uvedl. Zdůraznil přitom, že ačkoli dnes studenti pracují s robotikou,

digitalizací nebo umělou inteligencí, základem technického vzdělání zůstává schopnost přemýšlet v souvislostech a nést odpovědnost za svá rozhodnutí.

Podobně se ohlédl také děkan Fakulty textilní Vladimír Bajzík. Připomněl dobu, kdy československé textilnictví patřilo k pilířům domácího průmyslu, a podniky sdružené pod značkou Elitex vyvážely textilní stroje do celého světa. *„Každá generace textilních inženýrů má svou technologickou revoluci. Pro vaši generaci to bylo bezvřetenové předení a rozvoj syntetických vláken. Pro dnešní studenty jsou to nanovlákna, digitální výroba a chytré textilie,“* řekl děkan Bajzík. Absolventům zároveň poděkoval za celoživotní práci. *„Bez vás a vaší erudice, která držela české textilnictví na vysoké úrovni, by dnešní generace neměla na co navazovat.“* Připomněl také, že Fakulta textilní dnes patří mezi uznávaná pracoviště v oblasti nanotechnologií a chytrých textilií.

Po slavnostním ceremoniálu se absolventi přesunuli do předsálí auly, kde při neformálním setkání rychle ustoupily oficiální projevy vzpomínkám na studentská léta. Nevraceli se ani tak ke zkouškám nebo přednáškám, ale především k mládí.

„Studium v Liberci bylo skvělé. Bylo to ideální město ke studiu a všichni na ta léta rádi vzpomínáme,“ usmíval se docent Borůvka.

Podobně mluvil i absolvent Fakulty textilní Miloš Vajner, který se později významně zapsal do novodobé historie Liberce založením Centra Babylon. Zábavní a kongresový komplex vybudoval v 90. letech – možná paradoxně vyrostlo v opuštěném areálu někdejší textilní továrny Hedva – symbolu proměny průmyslového Liberce po roce 1989.

Na svá studentská léta vzpomínal Miloš Vajner především jako na období, které formovalo jeho způsob uvažování: *„Univerzita je pro mě hlavně vzpomínkou na mládí,“ řekl Miloš Vajner.* Přestože na Fakultu textilní přišel z výtvarného prostředí a první ročník pro něj znamenal náročné dohánění matematiky i dalších technických předmětů, právě studium mu podle jeho slov dalo to nejcennější. *„Technické a logické myšlení mě provází celý život.“*

Historicky první Zlaté promoce tak nebyly jen připomínkou diplomů převzatých před padesáti lety. Staly se především poděkováním generaci absolventů, kteří svými znalostmi, prací a celoživotním nasazením pomáhali rozvíjet české strojírenství, textilnictví, výzkum i vzdělávání. A zároveň potvrdily, že některá pouta nepřetrhne ani čas. Domovská univerzita totiž zůstává místem, kam se člověk vždy rád vrací.

Adam Pluhař

https://tuni.tul.cz/a/po-padesati-letech-se-vratili-tam-kde-to-vsechno-zacalo--171054.html